

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1440

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת צו | ט' ניסן חודש הגאולה ה'תשפ"ג שנת ה'קק"ל (31.3.23)

י"א ניסן

121 שנה להולדת
הרבי שליט"א
מלך המשיח

חג פסח
כשר
ושמח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המלחמה שפרצה בשבת הגדול

מצרים בבכוריהם", ענין השייך למצרים בלבד, ולא לזכרון הנס שנעשה לישראל!?

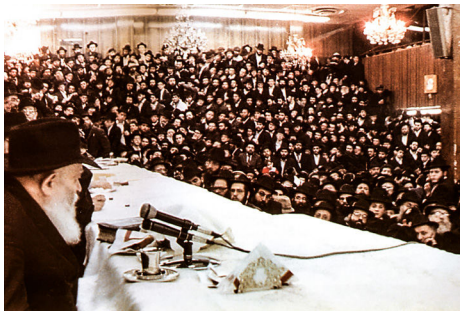
ביאור הענין: נוסף על יציאת עם ישראל ממצרים - צריכה להיות וישנה גם השבירה והביטול של מצרים עצמה, ועד לאופן של התהפכות החושך עצמו - לאור. וזהו תוכן הנס של "למכה מצרים בבכוריהם" - שבכורי מצרים, שמורה על התוקף דמצרים, ניצלו התוקף שלהם כדי להכות את מצרים.

ונס זה הוא "נס גדול" - לא רק נס סתם שלמעלה מהטבע, כמו הנס ש"לא היו רשאים לומר להם דבר", אלא "נס גדול", שהטבע עצמו משתנה ומתהפך ("למכה מצרים בבכוריהם"), ועד כדי כך, שהנס "שלא היו רשאים לומר להם דבר" אינו נחשב "נס גדול" לאמיתותו, לגבי ה"נס גדול" ד"למכה מצרים בבכוריהם".

בלי להתפעל ממצרים

לפי זה מובנת גם שייכותו של "נס גדול" זה לעם ישראל - כיון שנעשה ע"י ישראל, מצד מעמדם ומצבם בדרגה כזו שיש להם שייכות למצרים, "בקרוב גוי", ועם כל זה, התעלו מהם על ידי כך שהם משכו ידיהם מהעבודה זרה ולקחו להם צאן של מצוה, ולא עוד, אלא, שהמצריים ראו שישראל מתכוונים לעשות זבח פסח לה' (כפי שסיפרו להם ישראל במענה לשאלתם "למה זה הם עושים כך"), ותוצאה מזה פעלו הביטול והשבירה דמצרים. ועד לאופן של אתהפכא - "למכה מצרים בבכוריהם" וכפי שיבוא לידי גילוי בגאולה האמיתית והשלמה.

(עפ"י שיחות שבת הגדול, ערב י"א ניסן ה'תשמ"ט)

נוסף על יציאת ישראל ממצרים - צריכה להיות וישנה גם השבירה והביטול של מצרים עצמה, ועד לאופן של התהפכות החושך עצמו - לאור

השפיע על פרעה להוציאם ממצרים. וכיון שכן, הרי, הנס של "למכה מצרים בבכוריהם" הוא טפל לגבי הנס ש"לא היו רשאים לומר להם דבר".

כשהחושך מתהפך לאור

למרות כל זה כותב רבינו הזקן ש"שבת הגדול" נקבע [לא רק גם לזכרון הנס ד"למכה מצרים בבכוריהם", בהוספה על הנס שנעשה לישראל, ש"לא היו רשאים לומר להם דבר", אלא] אך ורק לזכרון הנס של "למכה

אודות הנס אותו מציינים ב"שבת הגדול", כותב רבינו הזקן בשולחן ערוך: "כשלקחו ישראל פסחיהם באותו שבת, נתקבצו בכורי מצרים אצל ישראל ושאלום למה זה הם עושים כך, אמרו להם זבח פסח הוא לה' שיהרוג בכורי מצרים, הלכו בכוריהם אצל אבותיהם ואל פרעה לבקש מהם שישלחו את ישראל ולא רצו, ועשו הבכורות עמהם מלחמה והרגו הרבה מהם, וזהו שכתוב: למכה מצרים בבכוריהם. וקבעו נס זה לזכרון לדורות בשבת, וקראוהו שבת הגדול".

נס כפול?

וצריך להבין: בספר "הטור" נכתב שכאשר המצרים שאלו את עם ישראל מדוע הם לוקחים שה, ענו להם "לשחטו לשם פסח במצות ה' עלינו, היו שיניהם (של המצרים) קהות על ששוחטין את אלהיהן, ולא היו רשאים לומר להם דבר, ועל שם אותו הנס קורין אותו שבת הגדול". ולכאורה, היה לו לרבינו הזקן לומר שה"נס גדול" הוא כפול - הנס ש"לא היו רשאים לומר להם דבר", והנס של "מכה מצרים בבכוריהם", ולמה השמיט את הנס ש"לא היו רשאים לומר להם דבר", והזכיר רק את הנס של "למכה מצרים בבכוריהם"?

ועיקר השאלה מדוע הוא מזכיר רק את הנס הפחות בולט שנראה כטפל לגבי הנס שהוא עיקרי יותר:

הנס ש"לא היו רשאים לומר להם דבר" - הוא לכאורה יותר קשור לישראל עצמה, שהמצרים לא הזיקו להם, ובפרט לפי דברי חז"ל המסבירים את הענין של לקיחת השם לקרבן פסח - יציאה מהעבודה זרה והתחלת שייכותם לקיום המצוות; ואילו הנס של "למכה מצרים בבכוריהם" - הוא בענין שנוגע למצרים בינם לבין עצמם, ואינו נראה שייך לישראל, כי אפילו זה לא

דבר מלך

בכוחו של משה שבכל אחד

ומשה נותן כח לכל אחד ואחת מישראל - בפרט על ידי בחינת משה שבו (המשפיעה על עבודתו בפועל) - שיגלה בעצמו את ה"צדיק" שבו, "ועמך כולם צדיקים", כפי שהוא קשור עם "צדיק ה' בכל דרכיו", ועל ידי זה - לעשות בשלימות את עבודתו של "צדי", להתמסר לגמרי לצד התורה, כך שזה נעשה "צדי" לגמרי. הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע להשפעה על יהודים אחרים, בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, וגם - להשפיע גם על אומות העולם בנוגע לשבע המצוות שלהם.

(דבר מלכות ש"פ צו ה'תשנ"א - מוגה)

ניצוצות של גאולה

זאת תורת העולה (צו ו, ב)

...כלומר אם אין ישראל מקריבין עולה לפני הקב"ה אין ציון וירושלים נבנות, לפי שאינן נבנות אלא בזכות קרבן עולה שהיו ישראל מקריבין לפני הקב"ה, ומאי שנא קרבן עולה יותר מן הקרבנות כולן, מפני שנקרא זבחי צדק... (מדרש תנחומא)

ופשט את בגדיו (צו ד, ד)

ואמרו "ופשט" וגו' להיות שבגדים הראשונים הם לעשות משפט (ראה שם) בעושי רעותינו, ועכשיו בא להטיב להוציאנו מהגלות ולהטיב אותנו, לזה ילבש בגדי בחינת ההטבה, כי לא יעקב קיבוץ גלויות עד כלות עושי רשעה, אלא תיכף ומיד יקבץ נפוצותינו.

(אור החיים)

שבת הגדול

תוכנו של חודש ניסן, "חודש הגאולה" - שנקרא כך על שם ענינו המרכזי, חג הפסח, "זמן חירותנו" - מודגש במיוחד בשבת שלפני פסח: ניסן הוא מלשון נס, ויתירה מזו: ניסן (בשני נונ"ן) מורה על "נסי נסים" - הנסים והנפלאות שהקב"ה עשה עם בני" בחודש זה בהוציאם ממצרים, שמסמלים את ההנהגה הנסית, המיוחדת של חודש זה. וענין זה (של נסי נסים) בא יותר לידי ביטוי בשבת שלפני פסח (שמיני [=שממנו] מתברך חג הפסח), הנקרא "שבת הגדול" "לפי שנעשה בו נס גדול", הנס של "למכה מצרים בבכוריהם". (כפי שמבאר אדמור הזקן בשולחן-ערוך שלו באריכות), "וקבעו נס זה לזכרון לדורות בשבת וקראוהו שבת הגדול". ויתירה מזו: "בשבת הגדול היתה התחלת הגאולה והנסים" של יציאת מצרים (שלבן אומרים בשבת זה "עבדים היינו וכו'").

(דבר מלכות ש"פ צו ה'תשנ"א - מוגה)

שיחת הגאולה

הגיון שבועי של ימות המשיח

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה המייסד והיוזם: הרב זמרוני ציק | העלון י"ל ע"י מסודות חינוך חב"ד בני-ים | ע"י הגאולה כ"ט בנובמבר 50 | המערכת: חיים ציק, יצחק רחמי, בני פרישמן | אימייל: office@hageula.com | אינטרנט: moshiaich.net | 052-6770-778 | אגודת: hageula.com | תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח בחיית: ש. רותני | להצטרפות לרשימת התפוצה באימייל: menuim@sichathageula.com

ניו-יורק	באר שבע	חיפה	תל אביב	ירושלים	לפי שעון קיץ
19:01	18:39	18:29	18:37	18:22	הדלקת נרות
20:01	19:37	19:37	19:37	19:35	יציאת השבת

הפטרה: כה אמר ה' - נאום ה' (דמריהו ז, כא - ט, כג)

ניסים גלויים | בינה לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשת ברכה, עשה והורכה באמצעות אגודת הקודש | חיינו נעת: 03-9412-770 | www.igrot.com

החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה | הרואת מלך המשיח | היש ללמוד כל יום את השיעור היומי בחומש, תהילים, ותניא. | בדיקת מחזורי התפילין | אס לא נבדקו בידי התורמים האחרונים

חירות אמיתית

ב"ה, י"א ניסן, ה'תשי"ג
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל
די בכל אתר ואתר
ה' עליהם יחיו

שלום רב וברכה!

ימי חג המצות, זכר צאתנו מארץ מצרים, זמן חירותנו, ממשמשים ובאים.

ידוע ענין הזכרון והמדמה והמצייר, אשר פועל הוא בנפש האדם הזוכר ומדמה רגש ומצב רוח דומה, פחות או יותר, למצב רוח בו נמצא, הוא או אדם כדוגמתו, בעת המאורע עצמו. וככל אשר יגדל תוקף כחות נפשו וממשלתם על הגוף, הקשור ואסור בזמן ומקום, כן יתקרב יותר ויותר מצב נפשו בעת הזכרון - להמצב בעת המאורע.

ורוח אייתי רוח ואמשיך רוח, באתערותא דלתתא אתערותא דלעילא, וכד"ז"ל "והימים האלה נזכרים ונעשים, שבהזכר זכרם למטה נעשים בפועל למעלה", ובמילא נשפעים גם למטה ומתעוררים כל הענינים הקשורים בימים ההם.

וזהו אחד הטעמים שנוצטוונו לזכור יציאת מצרים בכל דור ודור, בכל יום ויום - לרבות הלילות, לראות עצמו כאלו הוא בעצמו יצא היום ממצרים, יצא לחירות ונפדה,

כי בכל יום ויום צריכה להיות "יציאת מצרים" - יציאת נפש האלקית ממאסר הגוף, יציאה לחירות אמיתית.

ואיזוהי חירות אמיתית,

חירות בכל מיני חירות - חירות מן השעבוד, חירות מן היסורים - שעבוד ויסורים גשמיים, שעבוד ויסורים רוחניים.

עבודה שעל האדם עצמו לעבדה בכל יום ויום היא - יציאת מצרים ברוחניות, יציאה מהמצרים ומההגבלות של הגוף ונפש הבהמית שלו, משעבוד יצרו הרע.

וכאשר משחרר האדם את עצמו מיצרו הרע -

בעזר הקב"ה, הבוחר בישראל עמו והוציאם ממצרים מקום הזהומא, ועל ידי עסק התורה -

משתחרר על ידי זה משעבוד ויסורים רוחניים - המלחמה העצומה של היצרים בנפשו - ומשעבוד ויסורים גשמיים.

וכמו שנאמר: אם בחוקותי תלכו גו' ונתתי גשמיכם גו' ונתתי שלום בארץ גו' אני הוי' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים.

בברכה לחג הפסח כשר ושמח, ולחירות אמיתית במהרה בימינו על ידי גאולתנו האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו

מנחם שניאורסאהן

פחות או יותר: ומתאים להחזוק ועומק הנדרשים בהרגש ומצב רוח הבאים על ידי הזכרון - הוא אופן חיוב הזכרון, ארם רק בלב (במחשבה) או גם בפה ובמעשה. - לכמה דעות בזה מחולק ג' חיוב זכרון יציאת מצרים בכל השנה, אשר דיו במחשבה, משי"א בליל פסח (ראה שאגת אר"י סי' ט"ג. נחמת תנוק מ' כא. שד"ח כללים ז, יג. ואכ"מ).

ורוח - זהר ח"ב קסב, ב. תורה אור לז, ד. אה"ת [נחמה] רפ"א.

וכד"ז"ל: הרמ"ז בס' תקון שובבים הובא בספר לב דוד פ"ט. - והזמן מצד עצמו מסוגל לזה, וכמו שהאר"ן בלב דוד שם. וידוע ג' הרמ"א ממשנה ספ"ג דגטין: בודקין את היין כו' ובהוצאת סמדר כו'.

בעזר הקב"ה... עסק התורה: סוכה נב, ב. תניא פמ"ו. קדושין ל, ב.

לראות עצמו... ממאסר הגוף: רמב"ם הל' חמץ ומצה פ"ז ה"ג.

ליווי צמוד לכל אורך הדרך

הרב הרצל בורוכוב

כעת הם כבר היו יותר אופטימיים. הם פנו להתחיל טיפול רפואי חדש - טיפול מורכב ומסובך שגם סיכויי ההצלחה שלו אינם גדולים, אך יתכן שזה יהיה הטיפול שיצליח סוף סוף...

הפרופסור מופתע. "אני מוכרח להודות שטעיתי. את בהריון גברתי!", אמר הפרופסור בהשתאות...

ההריון התקדם באופן תקין. לקראת סוף ההריון המליצו הרופאים לעשות זירוז לידה עקב גודלו הקטן של העובר. הם המליצו לגברת להגיע לבית הרפואה ביום השבת קודש להתחלת הליך הלידה. גברת אושרית טלפנה שוב לרב בורוכוב, שיבקש ברכה ללידה. אך הרב בורוכוב אמר לה מיד: "מדובר בחילול שבת. בוודאי שהרבי שליט"א מלך המשיח לא יתן את ברכתו למהלך כזה!". הגברת הצהירה בפני הצוות הרפואי שהיא לא מעוניינת בחילול שבת והתהליך נדחה ליום שני.

הלידה נמשכה על פני שלושה ימים והגברת הרגישה שהיא כבר עומדת להתמוטט מקושי הלידה. מה שהחזיק אותה כל העת היתה ברכתו של הרבי שליט"א מלך המשיח שקיבלה דרך הרב בורוכוב בסמיכות ללידה: "שיהיה בשורות טובות". ואכן, בשעה טובה ומוצלחת, נולדה תינוקת בריאה ושלימה!

ויקרא שמה בישראל: נחמה אורית. נחמה כשמו הראשון של הרבי שליט"א מלך המשיח, ואורית כי היא הביאה אור הביתה... ■

גברת דינה אושרית חוותה הרבה צער ועגמת נפש מאז באה בברית הנישואין. היא רצתה בכל מאודה להביא ילדים לעולם, אך כל מאמציה עלו בתוהו. הטיפולים הרפואיים הרבים אותה עברה במשך השנים בניסיון להיכנס להריון - לא צלחו.

יום אחד, במהלך שיטוט סתמי ברשת, נתקלה הגברת בפרסום אודות אפשרות בקשת הברכה מהרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח באמצעות אגרות הקודש. היא החליטה לפנות לבקשת ברכה. "אולי משם תבוא הישועה", חשבה. היא השאירה פרטי יצירת קשה. זמן לא ארוך לאחר מכן חזר אליה הרב הרצל בורוכוב, ממרכז אגרות קודש ברחובות. הוא לקח את שמה ושם אימה והבטיח לכתוב עבורה בקשת ברכה. שעות מספר לאחר מכן הוא חזר אליה. "הרבי שליט"א מלך המשיח כותב אודות הנחת תפילין. זהו הכלי לברכה שלכם!".

הפעם האחרונה שבה בעלה הניח תפילין, היתה שנים קודם לכן - ביום הבר מצווה שלו... אבל כשהבינו בני הזוג שבזה תלויה הברכה שלהם - הם לא התמהמהו. עוד באותו יום נסעו לכפר חב"ד וקנו תפילין מהודרות מהסופר, הרב אברהם קדוש. מאז הבעל מניח תפילין כל יום.

כעת הם כבר היו יותר אופטימיים לגבי סיכוייהם להביא ילדים. הם פנו להתחיל טיפול רפואי חדש - טיפול מורכב ומסובך שגם סיכויי ההצלחה שלו אינם גדולים, אך יתכן שזה יהיה הטיפול שיצליח סוף סוף...

לפני התחלת הטיפול ביקשה גברת אושרית שוב מהרב בורוכוב שיכתוב עבורם בקשת ברכה מהרבי שליט"א מלך המשיח להצלחת הטיפול. התשובה שקיבלו באמצעות האגרות קודש היתה מרגשת: ברכה מפורשת לזרעא חיא וקיימא! (-זרע חי וקיים). כעת הם היו בטוחים שהטיפול יצליח!

זמן מה לאחר התחלת הטיפול, הגיעה הגברת לבית הרפואה, לבדוק האם הטיפול הצליח והיא אכן נכנסה להריון. הפרופסור המומחה שבדק אותה, הודיע לה בסוף הבדיקה: "מצטער גברתי! הטיפול לא הצליח, את לא בהריון..."

אך גברת אושרית היתה בטוחה בברכתו של הרבי שליט"א מלך המשיח. "אתה טועה אדוני, אני כן בהריון!", השיבה לו הגברת בבטחון מוחלט. "לפי האבחנה שלי את לא בהריון", אמר לו הפרופסור בטון של ציון עובדה, "אך אם את רוצה, תוכלי לחזור לכאן בעוד שבוע ונבדוק את זה שוב".

בבדיקה שנערכה שבוע לאחר מכן היה

המטה להצלת העם והארץ. ת.ד. 6132 פתח תקוה | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בעניני שלימות הארץ

אפילו גוי מבין שהארץ שייכת ליהודים

הערבים שחיים בסביבות ארץ ישראל - כמצרים למשל - אינם המצריים של פעם; זוהי אומה אחרת וגזע אחר, ואין להם שום שייכות למצריים המקוריים. אך הקשר של היהודים לארץ ישראל החל כבר מזמן מתן-תורה, ועוד קודם לכן... ואם-כן, אפילו גוי יודע ומבין שארץ ישראל שייכת ליהודים.

(על-פי שיחת מוצאי שבת-פרשת צו, תשל"ו - בלתי מוגה)

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היוזני | ט"ו ניסן

יום שיש	פרק אחד ליום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום
שבת קודש	פרק טו-יז.	הל' סנהדרין. פרק יז-טו.	הל' אבל. פרק ד.
יום ראשון	פרק יט-כא.	פרק טז-יח.	פרק ה.
יום שני	פרק כב-כד.	פרק יט-כא.	פרק ו.
יום שלישי	פרק כה-כו. הל' עדות.. בפרקים אלו. פרק א.	פרק כב-כד.	פרק ז.
יום רביעי	פרק כז-כח.	פרק כה-כו.	פרק ח.
יום חמישי	פרק כט-ל.	פרק כז-כח.	פרק ט.
		פרק כח-כט.	פרק י.

"שמחתי באומרים לי בית ה' נלך"

(תהלים פרק קכב)

ומצוות) רצונו האמיתי הוא לקיים רצונו של הקב"ה ע"י קיום תורה ומצוות, כפי שפוסק הרמב"ם... שכל יהודי (גם זה שצועק ומכריז להיפך) "רוצה להיות מישראל ורוצה הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העבירות" (אלא "יצרו הוא שתקפו", וצריכים להשתדל לבטל האונס דיצרו, ולגלות את רצונו האמיתי בקיום התורה ומצוות בפועל)...

זאת ועוד: יהודי של עם ישראל ("עם זו יצרתי לי") מתבטא - לכל לראש - בקיומו הנצחי, שכן, למרות היותו עם קטן, כבשה אחת בין שבעים זאבים, נשאר קיים ונצחי (בה בשעה שעמים גדולים נכחדו מן העולם), בכחו של הקב"ה.

הרבי שליט"א מלך המשיח בחלוקת הדולרים

ביום ראשון הקרוב ימלאו מאה עשרים ואחת שנה להולדת הרבי שליט"א מלך המשיח - לחיים נצחיים. חגיגות יום ההולדת מתבטאים בקבלת החלטות טובות, התוועדות חסידיות, ופעולות לזירוז התגלותו בפועל ממש.

יום הולדתו אינו רק יום הולדת פרטי, אלא יום בעל השפעה על כל עם ישראל. הוא נשיא הדור, הקשור לכל אחד מאנשי הדור, ויום הולדתו הוא יום המוסיף כח וחיות לכל אחד ואחת. מובן עד כמה גדול יום זה, להתחזקות בכל העניינים הפועלים ומביאים את הגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

המהפך הגדול

מחזות המפתיעים נראו לפני שבוע בבני ברק, עת הגיעו לשם המפגינים, במה שצפוי היה להיות אירוע שכולו התגששות וריב ענק בין שני צדדים, ולמעשה הפך להיות מעמד של קירוב לבבות, כאשר הוכח כי בדרכי נועם ניתן להשפיע ולגלות את הניצוץ הנמצא אצל כל אחד.

מחזות אלו הינם המשך ישיר לכח השפעתו של הרבי שליט"א מלך המשיח. היה זה בדיוק באותו יום (ראש חודש ניסן), לפני שלשים ושלש שנה בשנת תש"נ (1991), כאשר הועלתה טענה שפורסמה בהרחבה בכלי התקשורת, כנגד יושבי הקיבוצים ועד כמה רחוקים הם מתורה ומצוות. קריאה זו אף לוותה בגישה מכלילה לציבור החרדי שיתרחק ככל האפשר מאותם אנשים.

הרבי שליט"א מלך המשיח, התייחס לקריאה זו, ובשיחה מיוחדת במינה שנשא בשבת פרשת ויקרא, חמישה ימים לאחר מכן, אמר שאין לדבר סרה על אף חלק מעם ישראל. קריאה כנגד חלק מעם ישראל, הינה קריאה כנגד העם כולו. מי שקורא קריאות מעין

"א ניסן, יום הולדתו של הרבי שליט"א מלך המשיח הינו יום השייך לכל אחד מאנשי הדור. כיום ניתן לראות במוחש את השפעתו הכבירה על כל אנשי הדור והמהפך העוצמתי שמתחולל

אלו, יצטרך לעשות תשובה על כך. כך אמה.

הרצון האמיתי שבכל אחד

באותה שיחה אמר הרבי שליט"א מלך המשיח: "גם יהודי שהנהגתו (לעת עתה) אינה כפי ציווי הקב"ה בתורתו - יהודי הוא (כיון שנוולד לאם יהודי" או שהתגייר כהלכה), כדברי חז"ל "אף-על-פי שחטא ישראל הוא".

ולא עוד, אלא, שגם במצבו זה (שאינו שומר תורה

הולכים לבית ה'

כל מי שביקר בבית חב"ד בכל מקום בעולם, גילה שם את השלוחים החדורים בגישה מופלאה זו. כיום, כשהעולם מציין את יום הולדתו המאה עשרים ואחת, זה הזמן להתבונן במהפך הגדול ששינה את פני העם, כפי שבא לידי ביטוי באירוע אהבת ישראל שהתרחש בשבוע שעבר.

ביום הולדתו של כל אחד, מתחילים לומר את הפרק בתהלים המתאים למספר שנות החיים. כך שכאשר תינוק נולד מתחילים לומר בעבורו את פרק א, ביום ההולדת הראשון מתחילים לומר פרק ב, וכך בגיל 20 מתחילים לומר פרק כא וכן הלאה.

ביום י"א ניסן בשנה זו, יתחילו לומר (מידי יום אחרי תפילת שחרית) את פרק קכ"ב בתהלים הנפתח בפסוק: "שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' נלך", כפי שאכן כך יהיה - כשכולנו נשמח ביום זה, "בבית ה'" - בבית המקדש השלישי, לשם נלך ונגיע כולנו תיכף ומיד ממש, בהתגלותו של הרבי שליט"א

מלך המשיח - עכשיו! ומתוך שמחה וטוב לבב. ■

נצה והדרכה

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לשלוח לאנשי ש"י, בכל מרחבי תבל לקראת חג הפסח ה'תשנ"א

ודהגאולה, (לקו"ת בתחלתו (ד"ה ראו כי ה' נתן לכם את השבת). ד"ה ויאמר גו' לך ב' באוה"ת (תדרע, א). תרכ"ז. תר"ל) בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו.

כבכבוד ובברכת שבת והחג

/ מקום החתימה /

הכח של חג הפסח

אדגיש עוד פעם את הנחת רוח שקבלתי מהודעתו ע"י האברך הנעלה בגמילסקי ש"י, שבסדר של פסח היו אצלו אנשים רבים, ומלפני זה, סידור השטר מכירת חמץ, ובנוסף כפי שענו לו על שאלתו כיצד לעשות זאת, ואשרי חלקו שפעל זאת, הן בקו של סור מרע והן בקו של ועשה טוב.

ומכיון שבימים ההם, בפסח הראשון, היתה זו התחלת ההתנערות ממעשי ארץ מצרים, כמודגש במכתבי הכללי לחג הפסח משנה זו, וכיון שבכל החגים, הרי בכל שנה בזמנו מתחדשת נתינת הכח מלמעלה עוד פעם ושוב פעם.

(אגרות קודש חלק יט עמוד שכא - תרגום)

ביום ההילולא של אדמו"ר הצמח צדק, ואור ל"ד ניסן יום הולדת הרמב"ם זמן הפסח וערב שקויו"ט, ראשון לרגלים,

אביע איחולי וברכותי לחג הפסח כשר ושמח וכולי, וש"ק ושלום, עונג וחירות בשלמותם לכל בני" בכל מושבותיהם.

ותקוים בקשת כל אחד ואחת האנשים והנשים והטף (וילך לא, יב) בתוך כלל ישראל תפלת משה איש האלקים בספר נעים זמירות ישראל:

שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו, יראה אל עבדיך פעליך והדרך על בניהם, ויהי נועם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, יד. טז. יז).

ככהנ"ל כפליים לתושי' וכעיסקא דשבתא